

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **N. N. D.**, bez právního zástupce, proti žalovanému **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce ze dne 29. 7. 2005 proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 7. 2004, č. j. 55 Az 703/2003 - 19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku, jímž byla žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2003, č. j. OAM-469/AR-2002, zamítnuta. Uvedeným rozhodnutím žalovaný potvrdil napadené rozhodnutí o neudělení azylu (z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších právních předpisů, dále jen „zákon o azylu“ s tím, že na stěžovatele se překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu nevztahuje) ze dne 22. 10. 2001, č. j. OAM-3098/VL-14-P07-2000 a zamítl rozklad.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, byl právnímu zástupci stěžovatele Mgr. Marku Sedlákoví, jenž stěžovatele v řízení před krajským soudem zastupoval na základě plné moci ze dne 28. 5. 2003, doručen dne 27. 8. 2004.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Brně stěžovateli – tj. pátek 27. srpna 2004. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pátek 10. září 2004.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, byl v daném případě pátek 10. 9. 2004. Podal-li stěžovatel kasační stížnost osobně na podatelnu Krajského soudu v Brně dne 3. 8. 2005, učinil tak zjevně po uplynutí zákonné lhůty.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou by mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Nejvyšší správní soud je však nucen podanou kasační stížnost odmítnout z důvodu naplnění zákonných podmínek zakotvených v ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Ve smyslu tohoto ustanovení soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o této věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V daném případě byla Krajskému soudu v Brně před podáním této kasační stížnosti doručena v zákonné lhůtě dne 3. 9. 2004 kasační stížnost stěžovatele datovaná dne 27. 8. 2004. Ohledně této vedl Nejvyšší správní soud řízení pod č. j. 5 Azs 30/2005, které ukončil rozhodnutím ve věci ze dne 30. května 2005, jímž byla kasační stížnost zamítnuta, rozhodnutí doručeno právnímu zástupci stěžovatele dne 7. 7. 2005 a právní moci nabylo dnem 13. 7. 2005. Nejvyšší správní soud konstatuje, že v dané věci jde o překážku věci rozhodnuté, *rei iudicatae*, neboť Nejvyšší správní soud v téže věci již rozhodl na základě jiného návrhu, za situace, kdy posuzoval totožnost věci podle totožnosti účastníků i předmětu řízení. S ohledem na shora uvedené důvody nebylo nutné se zvlášť zabývat otázkou zastoupení stěžovatele.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, s. ř. s.).

V Brně dne 14. září 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu